

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΟΡΝΙΘΕΣ.

A
ARISTOPHANIS
A V E S.

ΕΥΕΛΠΙΣ, ΠΕΙΣΘΕ-
ΤΑΙΡΟΣ.

EX INTERPRETATIONE AN-
DREAЕ DIVI.
EVELPIS, PISTHETERVS.

ΡΘΗΝ κελύεις ἢ τὸ δένδρον
φαίνεται;
Πει. Διαρραγείης. ἦδε δ' αὖ
κερῶζ' ἔτι πάλιν.

ΕΣΤΑΜΙ ubes ubi arbor ap-
paret?
PI. Rumparis. hac autem rursus
clamitat iterum.

ΕΥ. Τὶ δὲ πόνηρ' αὐτὸ κέτω πλανύτομον;
Απολούμεθ' ἄλλως πῶ ὁδὸν περφορομένω.
Πφ. Τὸ δ' ἐμὲ κοροῖνη πειτόμῃον τὸν ἀθλιον,
Οδοῦ περὶελθεῖν σάδρα πλεῖν ἢ χίλια.
ΕΥ. Τὸ δ' ἐμὲ κολοῖφ' πειτόμῃον τὸν δύσμο-
ρον

EV. Quid ὁ agricola sursum
deorsum erramus?

Αποσποδήσαι αὖ ὄνουχας τῆς δακτύλων.
Πφ. Αλλ' οὐδὲ ποῖ γῆς ἐσμὸν οἶδ' ἔγωγ' ἔπι.
ΕΥ. Εντευθενὶ πῶ πατεῖδ' αὖ ἔξούρις σύ
που;
Πφ. Οὐδ' αὖ μά Δία γ' ἐντευθεν Εξηκесίδης.
ΕΥ. Οἴμοι. Πφ. σὺ μὲν ὦ τᾶν πῶ ὁδὸν ταύτῃ
ἴθι.

PI. Perimus, aliter viam proferentes.
Hoc me cornici persuasum miserum,
Viam transire stadia plus quam mille?
EV. Hoc me graculo persuasum infelicem,
Delere unguis digitorum.
PI. Sed neque ubi terra sumus scio ego am-
plius.

ΕΥ. Η δεινὰ γὰρ δέδρακεν οὐκ ἴσθ' ὀρνέων,
Οπινακοπόλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν,
Ὅς πῶ δ' ἔφασκε νῶϊν φράσῃ τὸν Τηρέα.
Τὸν Ε' ποφ' ὅς ὄρνις ἐχρηετ' ἐκ τῆς ὀρνέων.

EV. Hinc patriam inuenias tu alicubi?
PI. Neque per Iouem hinc Execessides.
EV. Heu mihi. PI. tu quidem ὁ amice, viam
hanc veni.

D
EV. Certè grauia nobis fecit ex anibus
Scutellarum venditor Philocrates furens,
Qui hos dicebat nobis dicere Tereum
Epora, qui anis factus est ex anibus,

Σχόλια. Ὀρθῶν κελύεις.] ἢ εἰδοσεὶς τοῦ παρόν-
τος δράματος εὐθὺς ἐξ ἀμοιβῶν ἀρχεται ποροσάπων.
οἱ δ' ἐστὶν εἰς ἰαμβικοὶ τείμετροι ἀκατάληκτοι, ση-
ῶν τελευτῶν, ἔσβαμνε κἀνέγειρε πῶ ἀπὸ ὄνα. ἐν εἰδοσεῖ
δὲ μετὰ τὸν ρῆξ' εἰχὸν κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον βρα-
χυκατάληκτον, καὶ μετὰ τὸν ρλγ. ἕτερον ὁμοιον μονόμε-
τρον ἀκατάληκτον. ὅπῃ τῶ τέλει διωλῆ ἔξω νενευκῆα. ἔ-
το δὲ λέγει, ὅ τὸν κολοῖον φέρων ἄς ἐν δροπῶ τινὶ δέν-
δρου ὄντος καὶ τοῦ κολοῖου σημαίνοντος κατ' ἐκείνο πο-
ρευέσθαι. πεποιήται δὲ τὰ ὀνόματα τῆς περσβυτέρων.
τὸ μὲν ὡς τὸ περὶ θεσπῶν. τὸ δὲ, ὡς τὸ εὐ ἔχειν πῶ
ἐλπιδά. Ἠδε δ' αὖ κρῶζει.] τούτο ὁ πῶ κορώνην φέ-
ρων, ἄς εἰς τὸναντίον τῶ κολοῖφ' ὡς κελυρόμῃος. τὸ
γδ πάλιν, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸπίσω. κρῶζει γδ εἰς τὸπίσω
ἀσπελθε. πλανύτομον, πλανώμεθα. Ἀτικῶς δὲ πα-
ρῆται. Προφορομῆω.] δ' εὐρο κακῆσε πορευόμενον
εἰς τάναντία. ποροφείσθαι γδ λέγεται, τὸ ὡς φέρειν
πῶ σήματα τοῖς διαζομῆοις. Πλεῖν ἢ χίλια.] Ἀτι-
κῆ ἢ κρῶσις τοῦ πλεόν πλεῖν. ἢ ἐκ τοῦ πλεῖον κ' συγκο-
πῶν ἐφῆται. Τὸ δ' ἐμὲ κολοῖφ'.] ὅτι ὁ μὲν κολοῖον
ἐκράτῃ, ὡς δ' εἶξαι ἀπὸ δ' ἦθεν πῶ πρὸς τὰ ὄρνεα ὁ ὄν.
ὁ δὲ κορώνην ἔξω πῶ ρεῖαν. διὸ καὶ μέμφονται ἐνω-
τῆς, ὅτι δὴ τοῖς ὀρνέοις πιστεύσαντες μακρὰν διώκων
καὶ οὕτω τὸ ζητούμενον εὔρον. Ἀτικῶς δὲ ἔδει ἐφῆται
ταῦτα ἀναπόδοτα. ἄς καὶ ἐν Νεφέλαις. τὸ δὲ μὴ κυ-
νῶν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδίμῃον ἔχοντα. νοεῖ-
ται γὰρ ἔξωθεν τὸ ἐκ εὐθες, ἢ οὐ μακρῆς πλέον, ἢ τι
τοιοῦτο. Αποσποδήσαι.] ἀφανίσαι δὲ τῆς σποδοῦ,
αὐτῇ γδ ἀφανίσει πῶ πορουπάρξασαν ὑλλω τῆς ξύλων.
ἢ ἀποκρούσαι ἀφανίσαι. τυπτόμενον ἐκβαλεῖν. Εντευ-

θενὶ πῶ πατεῖδ'.] ἐρωτηματικῶς. δ' ὡμο δ' ἂν ἐν-
τευθεν πῶ πατεῖδα ἰδὲ ἐν, ἑταῖσι ὡς Ἀθλίωας. ἄς
πολὺ δὲ ἀφελκῶτων ταῦτα φησιν. Εξηκесίδης.]
ὅπῃ τῆς ἀμνησῶν. τοῦτον γδ ἄς ξένον διαβάλλουσι,
καὶ πλάνον. οἱ δὲ ξένοι μᾶλλον ἴασι τὰς ὁδοῦς.
Σ. ἀπορήσαντες οὖν, καὶ τῆς ὁδοῦ ἀποπλανηθέν-
τες εἶπον, οὐδ' ἂν Εξηκесίδης εὔροι πῶ εὐθείαν
ὁδόν. ἐφῆται οὖν ὅπῃ τῆς ὁδοῦ ἀποπλανηθέντων. τοῦ-
το δ' ἂν εἴη μεμνημένος καὶ ἐν τοῖς ἐπειτα, ὡς τού-
των, εἰ δὲ δούλος ὄς καὶ Καρῶσπερ Εξηκесίδης.
ἔσι δὲ καὶ ἕτερος ἔχων λύραν ἔργον Εὐδῶξου τιταῖαι
ψίδυρον εὐήθη νόμον. μεμνηται δὲ αὐτῆ καὶ Πολέμων
ἐν τῶ δευτέρῳ πῶ τῆς Αθλίωσιν Ερατοσθένους ὅπῃ δ' η-
μίας λέγων. ὁ δὲ Εξηκесίδης, κισαρρῶδ' πιθῆνικος.
μῆ δὲ καὶ τὸν τῆς καρίων ἀρχῶν, τὸν ἐν Λακεδαιμό-
νι καὶ σαναθλίωα δις. ἄλλως, ὁ Εξηκесίδης ὡς ξέ-
νος κωμωδεῖται. καὶ φριώχος μονοσῶπῳ. μεγάλους
πιθῆνικος. οἱ δ' ἐτέρους τινὰς λέγειν. Λυκίαν. Μελέαν.
Πείανδρον. Εξηκесίδην. ἀνομάλους εἶπας πιθῆνικος.
ὁ μὲν γὰρ δεινός. ὁ δὲ κολαξ. ὁ δὲ, νόθος. Σὺ μὲν ὦ τᾶν]
παίζων φησὶ. τουτέστιν εἰς πῶ οἴμοι ὁδὸν βαδίξει. Οὐκ
τῆς ὀρνέων.] ἀντὶ τοῦ ὀρνεοπῶλων. Δίδυμος δὲ, δεινὰ
φάσκεν αὐτοῦς ἐκ τῶν ὀρνέων πεπονηθέναι. ἐπεὶ Ὀρνείαι,
τῆς Λακωνικῆς εἰσι, πρὸ δὲ ἐτῶν δύο, κακῆς πῶδ' Μαν-
τίνειαν ἀπήλλαξαν, ὡς καὶ τοὺς σραπηγοὺς ἀποβαλεῖν
Λάχων καὶ Νικόστρατον. καθ' ἃ ἂν Ἀνδροτίων φησιν. ἄλ-
λως, ὅτι ἔταως ἔλεγον ἐπὶ τῆς ἑσπῶν, ἀντὶ τῶ ὀρνεοπῶ-
λέων. ὡς τῆ χυρῶν, ἀντὶ τῆ χυρῶσπῶλέων. ἢ ὁ ἀποφῶρα
πρὸς τὸ Ὀμηρικόν. δ' ἡς τὸν γε σέσσει παρήμενον. τῆ τῆς
συφῶς. ἔξῃς ἐν ἐπῶ γδ. αἰ ἔνεμοι παρήρακος πέπεγ.